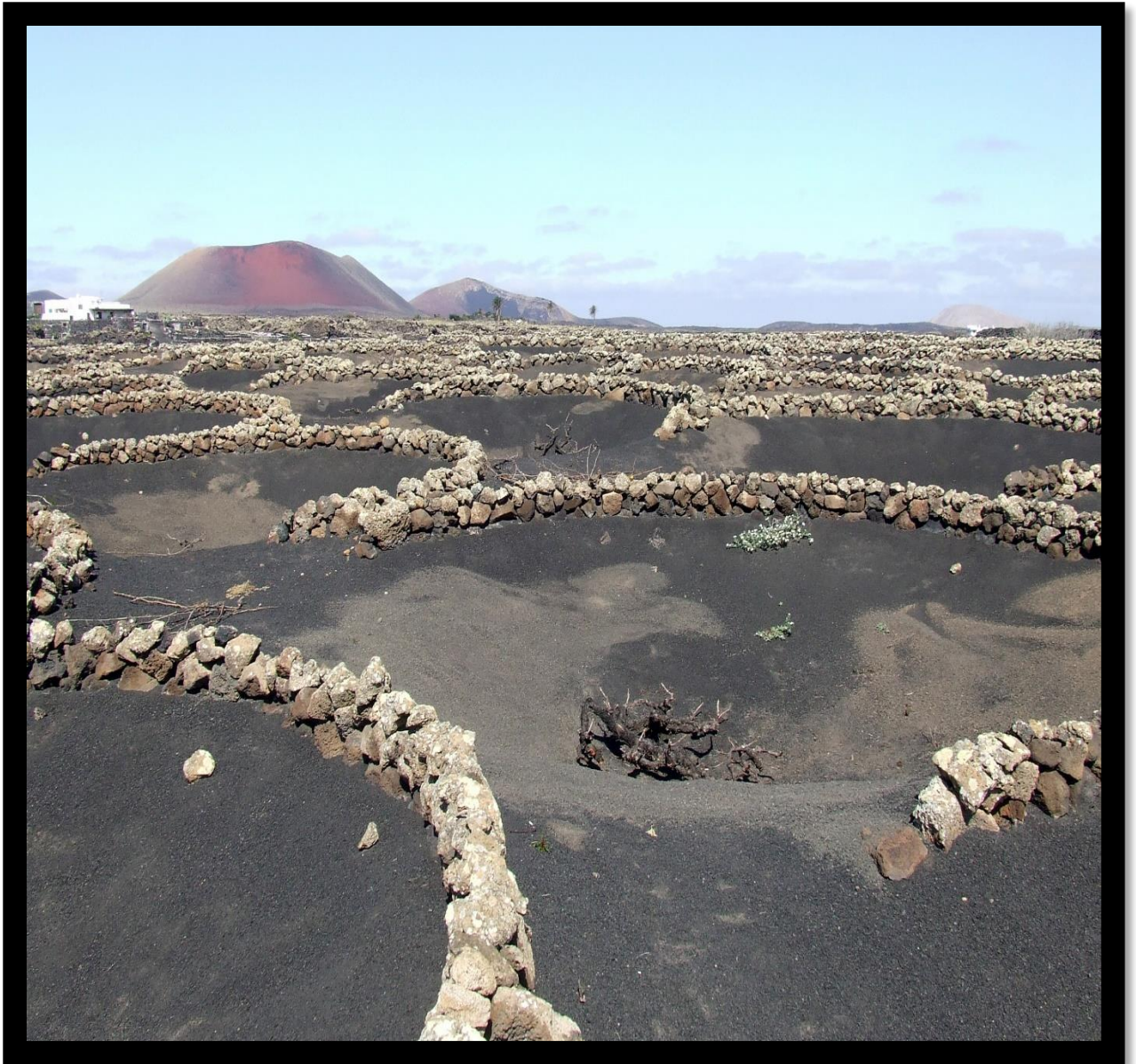

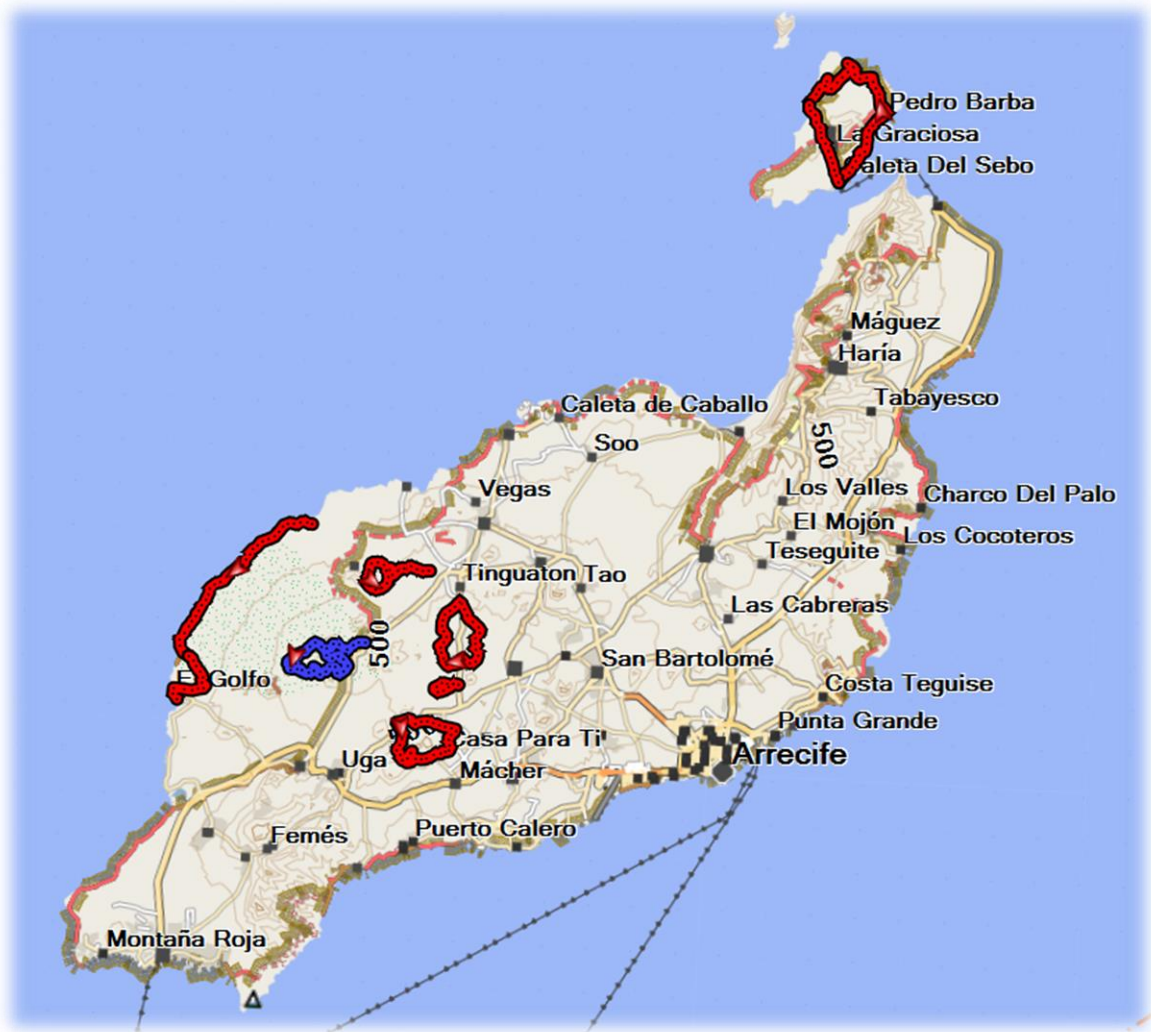
LANZAROTE

AUGUSTUS 2019
OPA VERF EN LENNERT

LANZAROTE LEKKER EXCENTRIEK

Rood geaderde kraters en lavabergen, een eigenzinnige kunstenaar die overal sporen nalaat en de zon die 13 uur per dag schijnt. Op dit rustige Canarische eiland staat een wandelvakantie in augustus garant voor een surrealistische ervaring. Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die we gedaan hebben. De rode routes zijn de wandelingen die we gedaan hebben op Lanzarote en haar zustereiland La Graciosa. De blauwe route is de busrit door het Nationaal Park.

DEELNEMERS

Links is mijn 11 jarige kleinzoon Lennert. Hij is de oudste van de vier kleinkinderen. Het is de eerste keer dat ik hem meeneem op wandelvakantie. Ondanks zijn jonge leeftijd is hij wel al redelijk groot en kan hij al redelijke afstanden wandelen. Hij wandelt ook graag. Hij gaat ook op kamp met de scouts en als hij bij ons komt slapen slaapt hij nooit in een bed. Ik moet dan steevast een tent (ik heb er drie en hij mag er altijd eentje kiezen) opzetten (in de zomer buiten in de tuin en in de winter binnen op de zolder) en samen brengen we dan de nacht door in de tent. Uiteraard dient alles te zijn zoals in het echt, een slaapmatje, slaapzak, zaklamp enz. Later wilt Lennert vulkanoloog worden. Een wandelvakantie in Lanzarote is dan ook iets naar zijn smaak.

Rechts ben ikzelf, Ludwig, 63 lentes jong, vader van drie zonen en grootvader van drie kleinzonen en één kleindochter. Ik ben een gediplomeerde berggids. Lanzarote ken ik als mijn broekzak. Ik ben er al een zestal jaar gids voor het Zuiderhuis. Een keer per maand doe ik een wandelvakantie in het buitenland. Ik ben gids bij het Zuiderhuis maar ben ook gids bij WeTravel2, een organisatie die reizen organiseert voor mensen met een beperking. Meestal doe ik daar de individuele reizen. Dat betekent dat een persoon met een beperking (blinden, slechtzienden, rolstoelgebruikers, mensen met autisme, mensen met al dan niet aangeboren hersenletsel enz, een land van bestemming kiest en volgens zijn wensen stippel ik dan de reis uit en doen wij samen de reis. Voor het Zuiderhuis begeleid ik dit jaar, Lanzarote, Andalusië, Extremadura (2 x), Corsica, Kreta (2 x), Turkije en Marokko. Als er al eens een maand is dat men mij niet kan gebruiken als reisleader dan trek ik er alleen op uit en doe ik meestal een

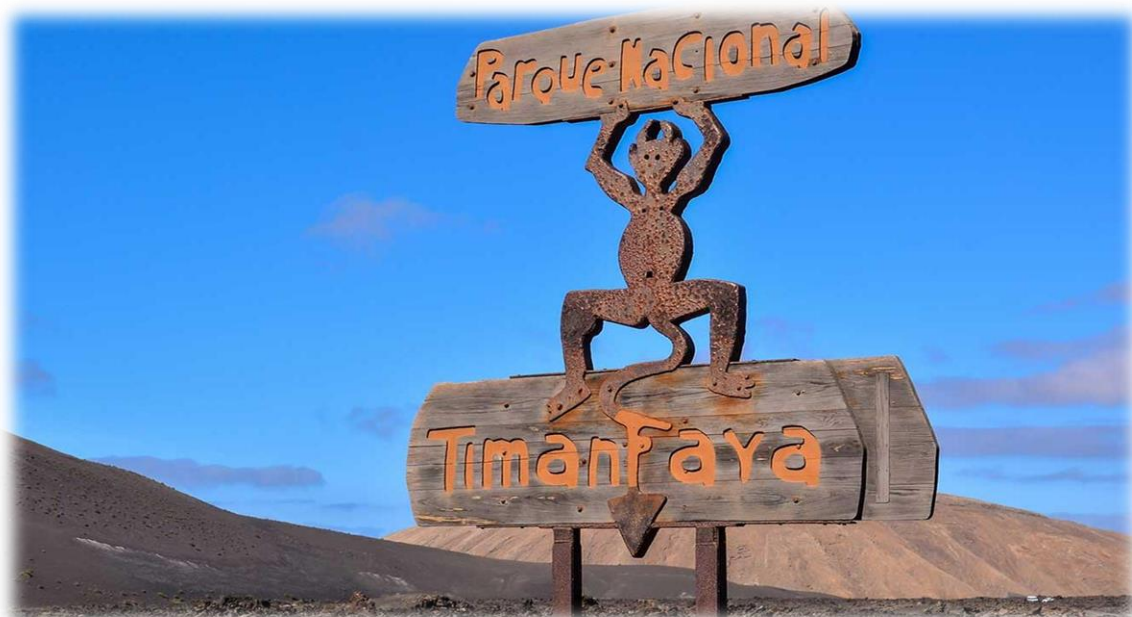
stukje van een pelgrimsweg. Ik ben tevens de vaste reisbegeleider van de blind geboren Michel, die ik al 26 jaar begeleid op zijn reizen.

Donderdag 8 augustus 2019

Met Brussels Airlines vliegen we naar de hoofdstad van Lanzarote, Arrecife. We hebben geluk, de piloten staken niet, de luchtverkeersleiders staken niet, het bagagepersoneel staakt niet en de bagageband werkt prima. Het vliegtuig vertrekt op tijd en komt op tijd aan. Het is lang geleden ik dit nog meemaakte!

Maar niet alles zit mee! Lennert verliest een kies bij het eten van een Gentse koffiekoek!

We hebben een huisje gehuurd in Puerto del Carmen met twee slaapkamers. Lennert is blij met het huisje. Het heeft dan ook alle comfort, wifi (zeer belangrijk), airco (ook belangrijk), een keuken, wasmachine enz.

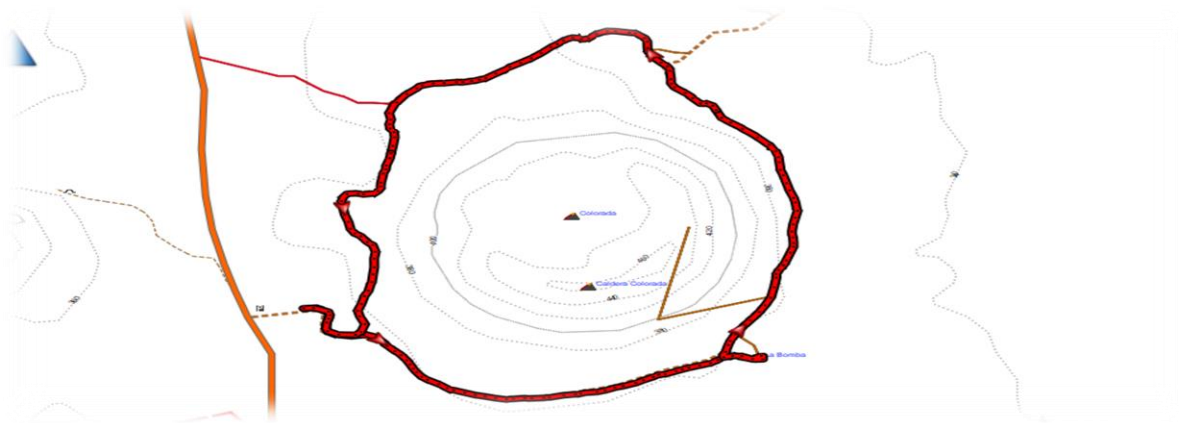
Even tijd vrijmaken voor een telefoontje met het thuisfront, dan wat eten en nadien naar bed.

Lennert zijn kamer is naast de keuken. Zijn kamer ligt er nu wel nog wat slordig bij maar hij is nog aan het uitpakken. Na het uitpakken van zijn koffers ga ik eens kijken op zijn kamer en zie ik eigenlijk weinig verschil, het ziet er zelfs slechter uit dan op de foto. Dat is Lennert ten voeten uit.

Vrijdag 9 augustus 2019

- Wandeling : Caldera Colorada, Caldera de los Cuervos en Tenesar
- Gebied : Mancha Blanca
- Afstand : 12 km (de drie wandelingen samen)
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 5 uur

Caldera Colorada

Om 06.00 uur (plaatselijke tijd = één uur vroeger dan in België) zijn we allebei al wakker of toch al uit bed! Buiten is het nog pikgedonker maar daar trekken we ons niks van aan. We ontbijten en vertrekken met de auto richting Mancha Blanca. Wij zijn precies de enigen op de baan, Lanzarote slaapt nog.

We doen vandaag drie wandelingen die allen toebehoren tot de vuurbergen van Mancha Blanca!

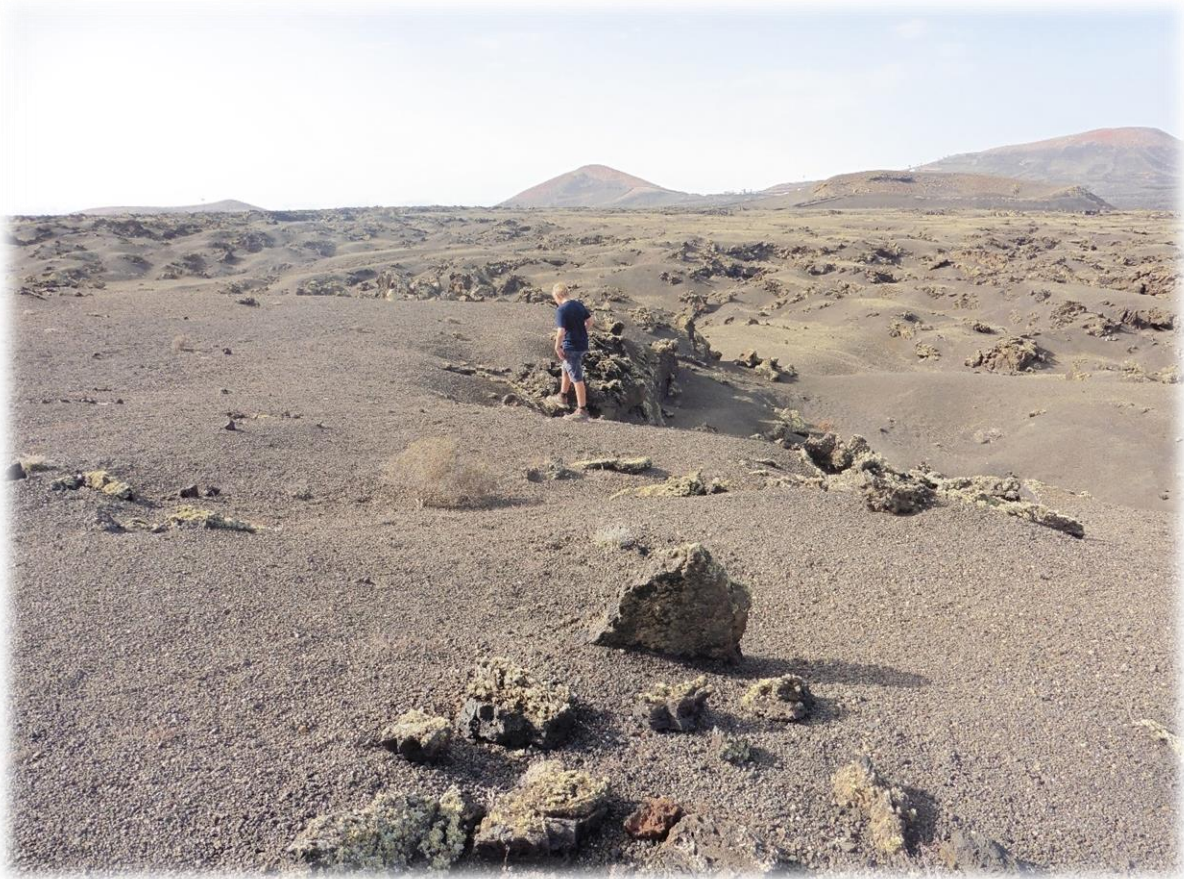
De bijna honderd meter hoge vulkaankegel is in de eindfase van de uitbarstingen in de achttiende eeuw ontstaan, toen het boven en onder de aarde nog eens goed borrelde en het topografische beeld van de regio volledig werd veranderd.

Vandaag doen we een pittoreske wandeling tussen de kraters en de calderas ten zuiden van Mancha Blanca.

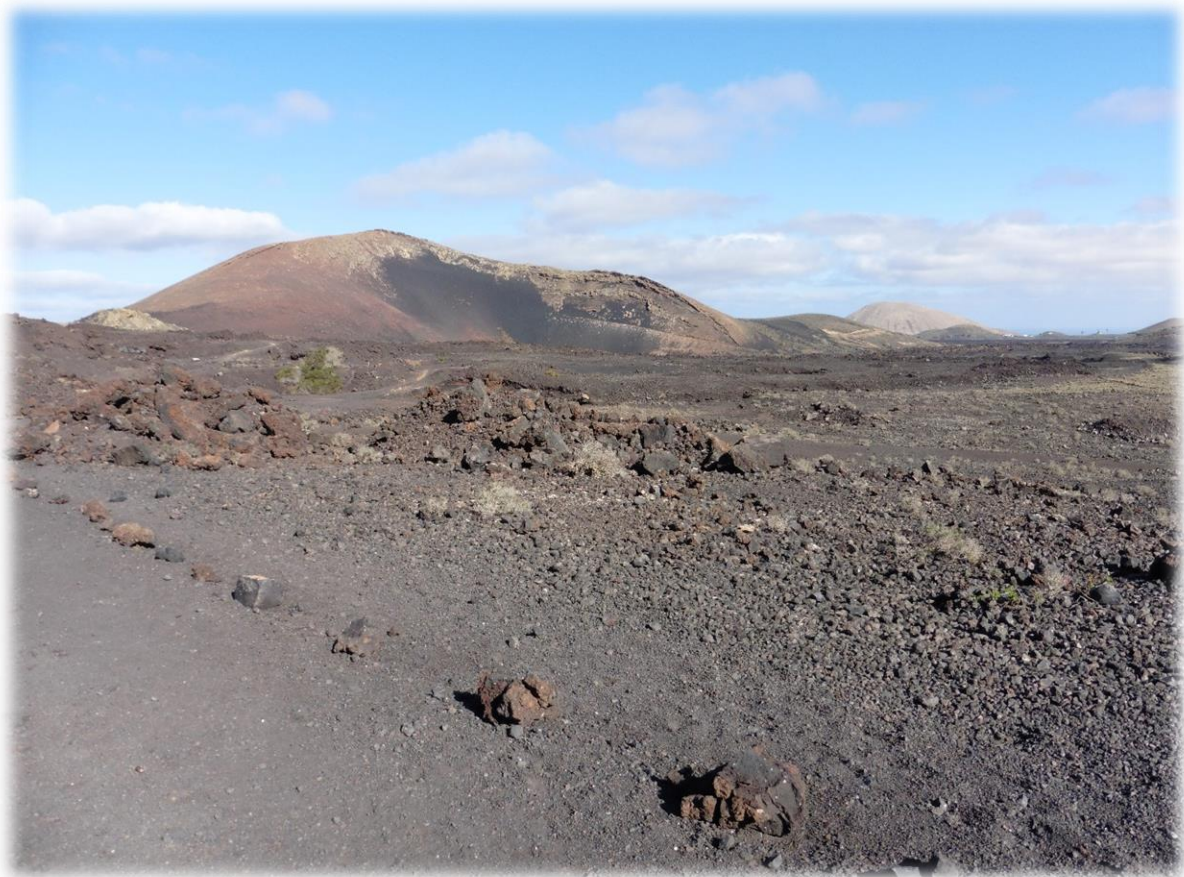
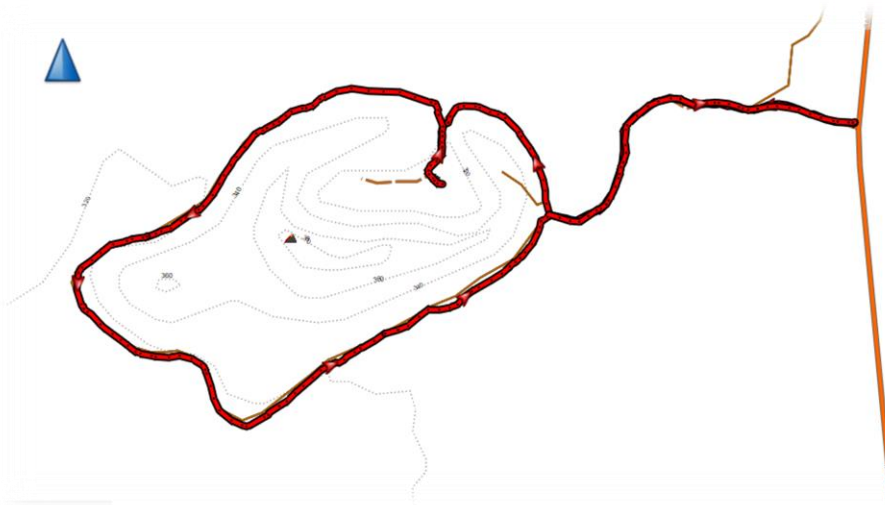

Ik zet Lennert meteen aan het werk. Toevallig had ik een hamer en een beitel mee in de rugzak. Hier zit veel olivijn in het lavagesteente. Olivijn is een half edelgesteente. Het is goedkoper dan diamant maar duurder dan glas. Er worden juwelen van gemaakt.

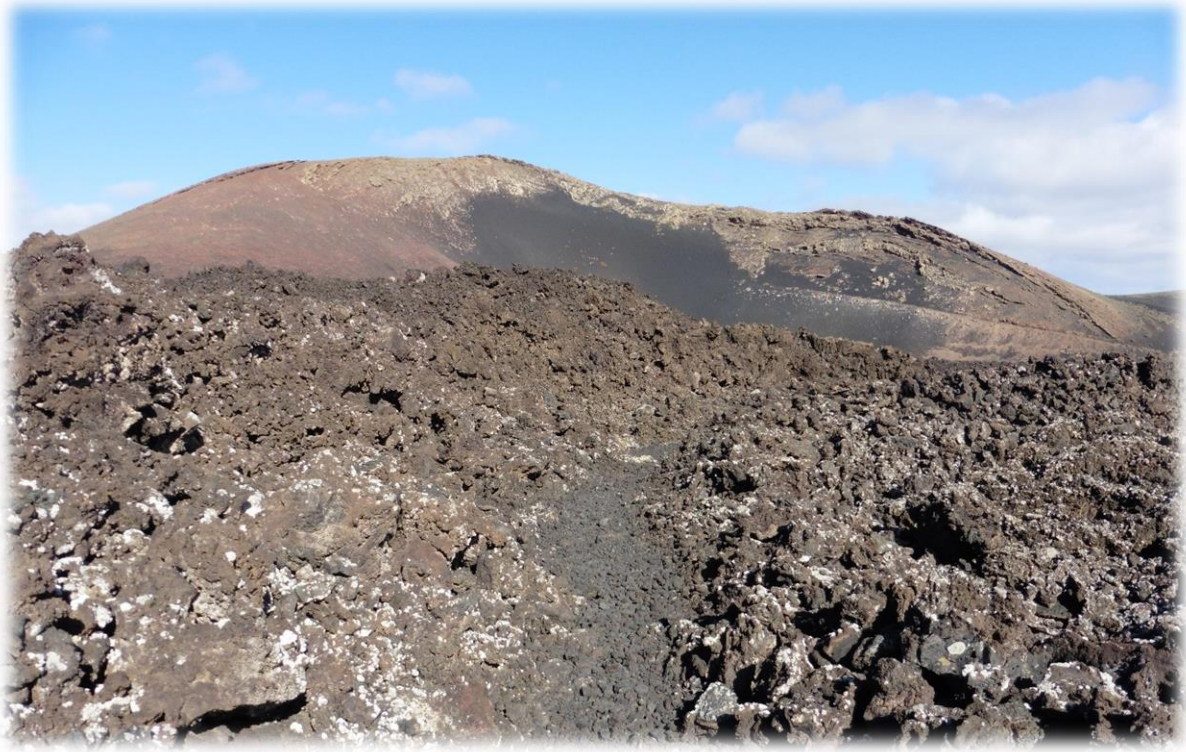

Op onze wandeling ligt er een lava- of vulkanische bom. Dat is een groot brokstuk dat bij een vulkaanuitbarsting de lucht in geslingerd is, en/of door een lahar of lava meegenomen is. Na stolling of sedimentatie zal een vulkanische bom deel uitmaken van een pyroclastisch gesteente. Soms is in het gesteente een duidelijke structuur van een inslagkrater om de bom heen te ontdekken, maar dit hoeft niet altijd het geval te zijn. Een bom kan na zijn eerste inslag ook weggrollen, of zelfs stuiteren, als het oppervlaktegesteente elastisch genoeg is.

Caldera de los Cuervos

Onze tweede wandeling vandaag leidt ons naar het binnenste van de Caldera de los Cuervos. We zien de krater al liggen op de achtergrond. De vertaling van Cuervos is raaf maar het is mij niet bekend waarom het die naam gekregen heeft. Met zijn wijd opengesperde krater behoort deze tot de meest fantastische vulkanen van Lanzarote. De krater die in het oosten van de vuurbergen ligt ontstond, net als dezen, tijdens de zes jaar durende erupties die duurde van 1730 tot 1736. Deze krater bevat ontzettend veel olivijn al laten we hamer en beitel rustig zitten in de rugzak want hier lopen veel toeristen rond en het is uiteraard verboden om het half edelgesteente te ontvreemden. En wij houden ons nu eenmaal (bijna) altijd aan de regels!

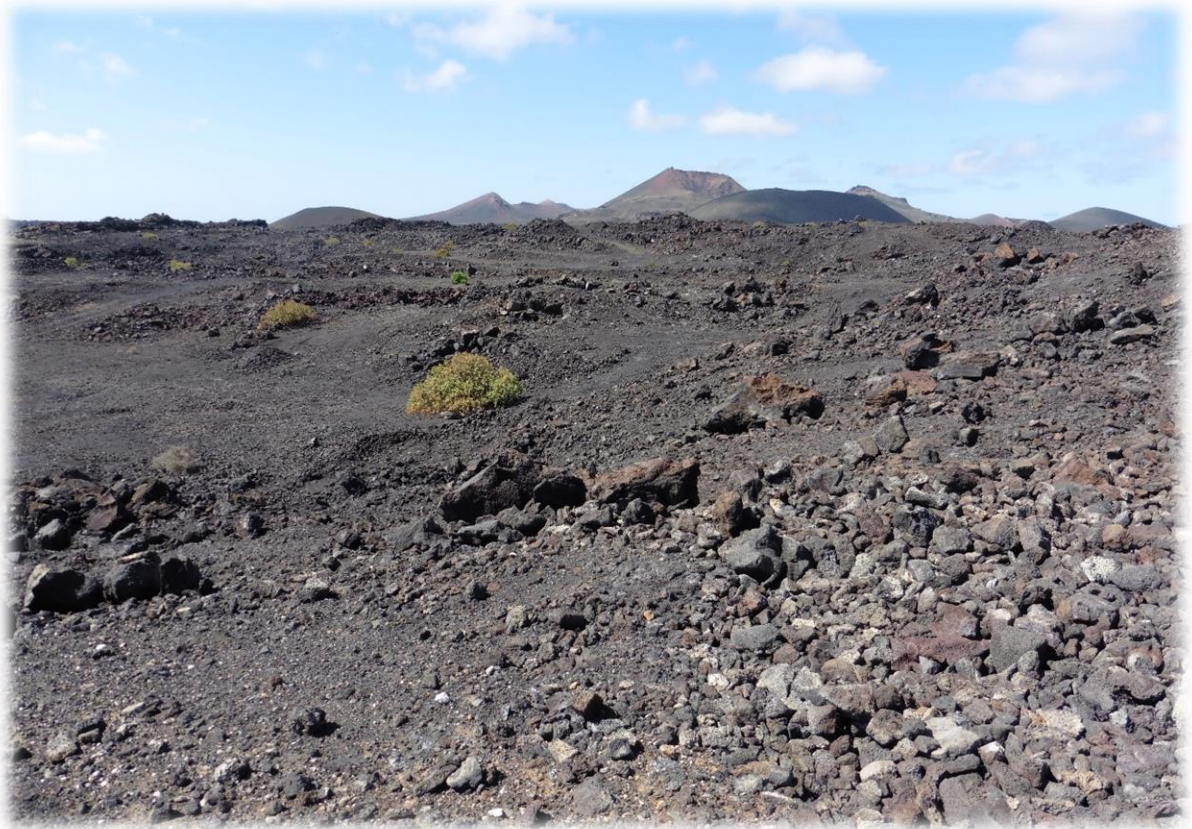

Bijna de helft van het landschap van Lanzarote is beschermd natuurgebied en in 1993 werd Lanzarote als eerste eiland ter wereld in zijn geheel door de UNESCO uitgeroepen tot biosfeerreservaat.

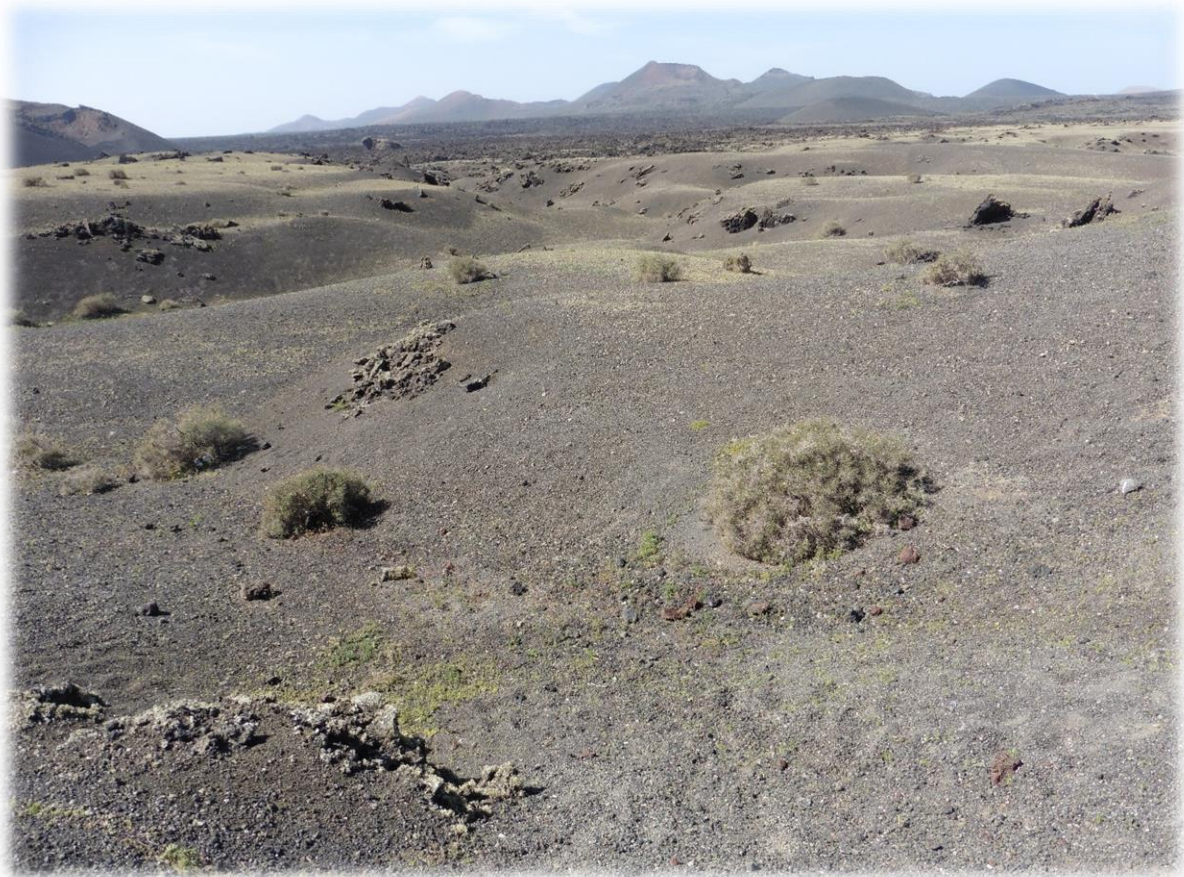
Hier was ooit het centrum van het dorp Timanfaya. Dit dorp werd het eerst bedolven onder de lava tijdens de zesjarige erupties van 1730 tot 1736. Links van mij staat de kerk, rechts van mij heb je het gemeentehuis en daarachter ligt de hoofdstraat. In de hoofdstraat is er een

bakker, een schoenlapper, het bedrijf van een mandenvlechter, een haarkapper, een hoefsmid en het bedrijf van een ketellapper. Dit alles ligt nu tientallen meters onder ons, bedolven onder een dikke laag lava. De natuur heeft hier hard toegeslagen.

Lanzarote kan en wil zijn vulkanische oorsprong niet verbergen. Het eiland ziet dan overwegend ook zwart en heeft weinig plantengroei. Het lijkt wat op een maanlandschap

Doordat de krater is opengescheurd dient men de krater niet te beklimmen maar kan men er gewoon inwandelen.

Tenesar

Lennert vult zijn zakje met schelpjes en met het half edelgesteente olivijn.

Ik denk dat dit voor Lennert de beste wandeling was. Er waren schelpjes voor zijn broer en olivijn deels voor hemzelf en deels voor zijn broer. We hebben ook veel grote, kleurige, krabben gezien. Met tientallen zitten ze op een rots maar de beestjes hebben goede ogen, van zodra we naderen springen ze meteen de zee in.

Een grote steen waar olivijn in zit. Olivijn is echter een zacht gesteente, de lava eromheen is hard. Als je hier de olivijn wilt uithalen verkrumelt alles en heb je eigenlijk niets.

De mama van Lennert (Nees) laat mij weten dat er ook olivijn is op Mars. Maar als je het hier kan vinden, waarom dan naar Mars gaan?

Het kleine dorpje Tenesar ligt aan de ruige westkust van Lanzarote. Ongeveer 50 jaar geleden bouwden de eerste eilandbewoners hun vakantiehuisjes en retraites in de kliffen midden in niemandsland. Het grootste deel van het jaar wordt Tenesar verlaten en ziet het eruit als een morbide filmset.

Tijdens een bezoek aan Tenesar ontstaat een tweevoudig gevoel: aan de ene kant lijkt het alsof een bewoner op elk gewenst moment de hoek om kan komen, schoenen die voor een huis staan; aan de andere kant hoor je niets, geen hond die blaft, geen haan die kraait. Alleen de golven doen constant hun werk op de kliffen.

Tenesar is nog authentiek. Er ligt geen asfalt, er zijn geen voetpaden, er zijn geen verkeersborden, geen hotels, geen winkels, bars of restaurants, alleen rust, vrede en stilte.

De Atlantische Oceaan is hier ongeveer twee- tot drieduizend meter diep. Hier zitten walvissen, potvissen, vinvissen, zwaardvissen, octopussen, haaien, dolfijnen en nog vele andere, tot de verbeelding sprekende, vissoorten. Lennert tuurt steeds naar de oceaan in de hoop er zo eentje te zien maar die kans is zeer klein. De meeste van die vissen blijven ver weg van de eilanden.

Bij hoog water worden lavakuilen gevuld met zeewater. Bij laag water verdampt het zeewater in de lavakuilen en blijft een zeezout achter. Je hoeft het er maar uit te scheppen.

De buit van vandaag. Een hele hoop schelpjes en olivijn. We moeten wel zien dat we niet teveel lava- en olivijngesteente meer meenemen zodat onze bagage niet te zwaar wordt.

In de rechter bovenhoek ligt er een Atlantische zoutsteen.

Lennert wordt aan het werk gezet in de keuken. Hij kan de groentjes veel fijner snijden dan opa verf!

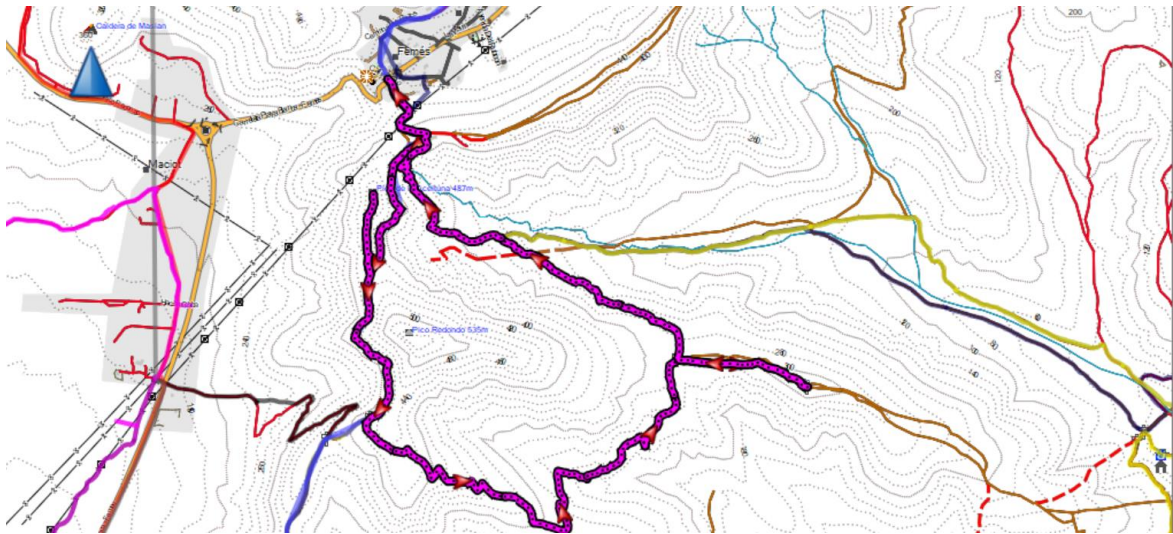
Na zo'n zware stapdag mag er al wat ontspanning komen. Lennert leeft zich uit in het zwembad onder het waakzame oog van opa verf!

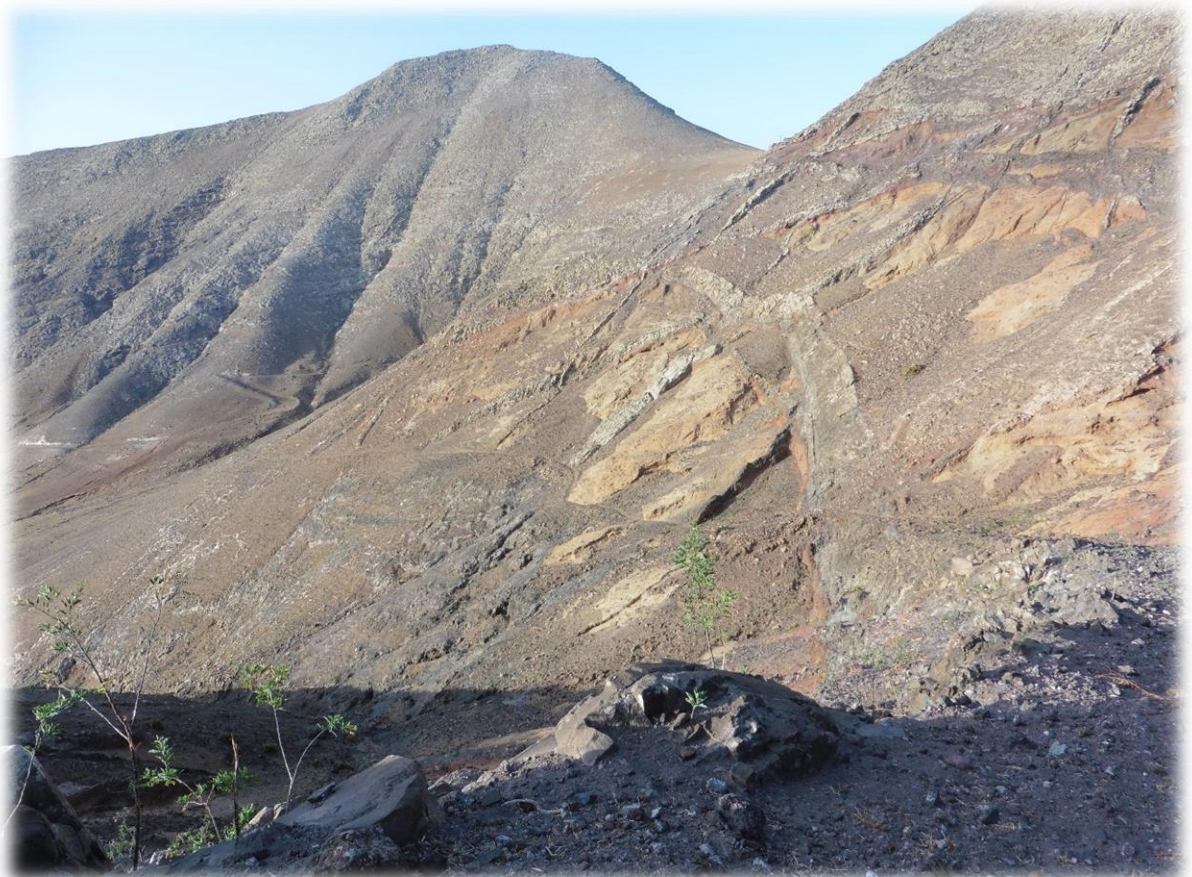
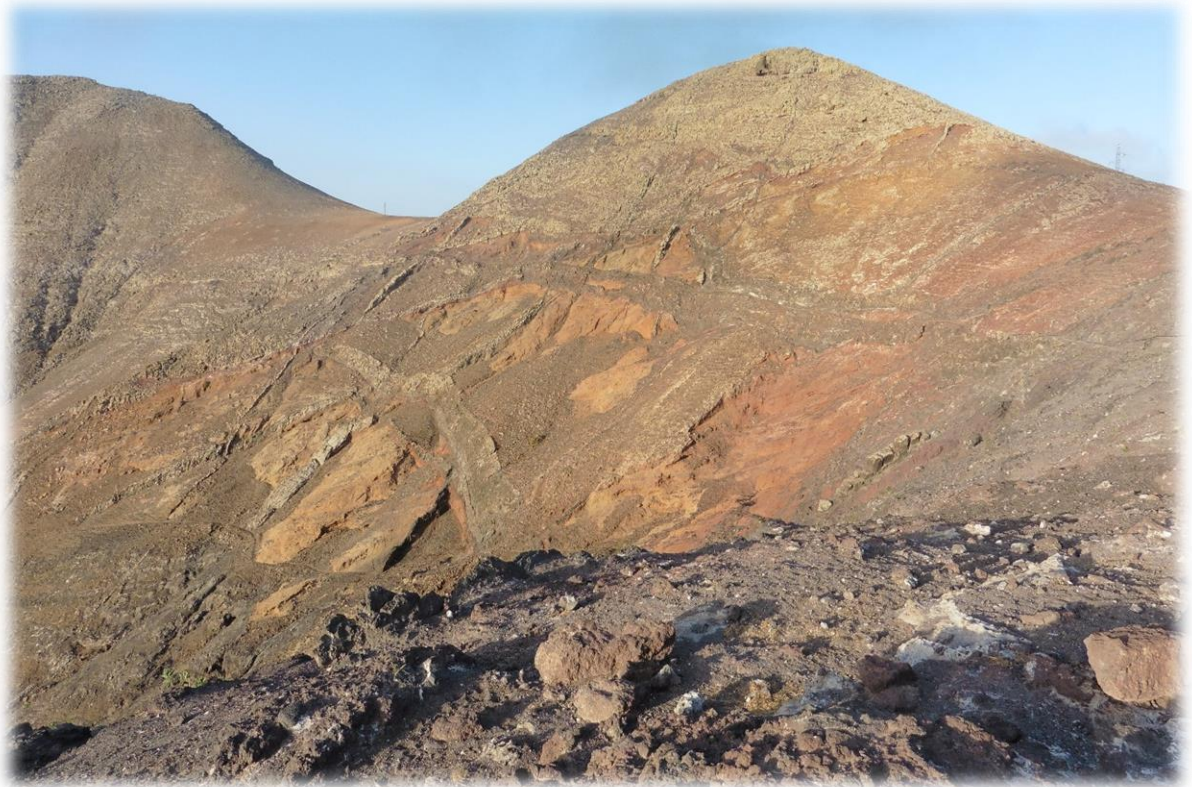
Zaterdag 10 augustus 2019

- Wandeling : Pico Redondo en Montana Roja
- Gebied : Playa Blanca
- Afstand : 15 km (de twee wandelingen samen en de wandeling in Playa Blanca)
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 5 uur

Zoals gewoonlijk zijn we beiden vroeg op. We moeten niet ver rijden. Playa Blanca is zowat het Knokke van Lanzarote, heel mondain maar wij gaan er vooral heen om te wandelen.

Pico Redondo

Het is een vrij warme dag met veel wind. Wij hebben de indruk dat we de enige wandelaars zijn.

We starten onze wandeling in het bergdorp Femés en gaan via muilezelpaden door de Ajaches-bergen.

Er staat een hevige wind en daar houdt Lennert niet echt van. Hij vindt het maar sneu.

Deze wandeling heeft door de ontoegankelijke rotsbergen bijna een alpien karakter.

Van de hoogte weg om Pico Redondo hebben we een weids uitzicht op het zuiden van Lanzarote.

Zouden die stekels nu echt wel steken?

Het blijft maar stijgen en dalen, er komt blijkbaar geen einde aan. En de wind blijft maar beuken tegen onze lichamen.

Twee schaduwen, links opa verf en rechts Lennert.

